

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

30 juni 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU EN NATUUR, LANDBOUW, VISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID EN RUIMTELIJKE ORDENING EN ONROEREND ERFGOED

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over locaties voor permanente motorsportterreinen

Vraag om uitleg van mevrouw Joke Schauvliege tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de jeugdverblijven en jeugdkampeerterrinen

Vraag om uitleg van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de terminologieën gebruikt bij opmaak van de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen door externe studie bureaus

Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed

Donderdag 30 juni 2005

Waarnemend voorzitter: de heer Erik Matthijs

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.49 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over locaties voor permanente motorsportterreinen

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Decaluwe tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over locaties voor permanente motorsportterreinen.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, 3 weken geleden heb ik een vraag gesteld aan de minister van Sport, de heer Bert Anciaux, die daarop heeft geantwoord. Vandaag richt ik me met dezelfde vraag tot u als minister van Ruimtelijke Ordening.

In opdracht van de Vlaamse Regering hebben de provinciebesturen een aantal locaties aangeduid die in aanmerking zouden komen voor de inrichting van een permanent motorsportterrein met trainingsfaciliteiten voor gemotoriseerde sporten. Uit het antwoord van minister Anciaux blijkt dat 'permanent' niet 'elke dag' betekent. In ieder geval moet op die locatie de hoofdactiviteit daaruit bestaan.

Van die locaties, zoals voorgesteld door verschillende provinciebesturen in afspraak met de administratie in Brussel, zouden er definitieve locaties worden gekozen. De nu circulerende locaties zouden een afwijking moeten vragen van het RSV,

zelfs van de provinciale structuurplannen, omdat ze in strijd zijn met bepalingen van de geldende BPA's.

Er is geen coördinatie tussen de verschillende instanties, bijvoorbeeld de afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie. Op een aantal plaatsen kan nog klei worden ontgonnen. Sommige bedrijven hebben daarvoor een exploitatievergunning die nog meer dan 15 jaar geldig is. Dat kan gemeentebesturen ongerust maken.

Ook afstandsregels moeten worden gerespecteerd. Als zo'n locatie op minder dan 500 meter van een woongebied ligt, zorgt dat voor problemen. Ik hoop dat u daarmee rekening houdt.

Mijnheer de minister, over welke materies is er overleg met de verschillende instanties bij de voorstelling van de locaties? Is men bijvoorbeeld op de hoogte van de natuurlijke rijkdommen? In welke mate is het noodzakelijk om het RSV en de provinciale structuurplannen te wijzigen? Als locaties nog de hele procedure van het RSV moeten doorlopen, dan zal er in de eerste 5 jaar geen milieuvergunning volgen voor een motorsportterrein. Zijn er locaties gepland in de huidige structuurplannen?

Welke timing gebruikt u voor de behandeling van de dossiers en de besluitvorming? In welke mate zijn de afstandsregels tegenover een aanpalend woongebied met landelijk karakter doorslaggevend bij de keuzebepaling? Plant u ook overleg met de motorsportfederatie?

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Ik sluit me aan bij de vraag van de heer Decaluwe. Mijnheer de minister,

Martens

wordt er rekening gehouden met het draagvlak van de geselecteerde motorcrossterreinen? Dat wordt vaak afgetoetst in de gemeente zelf. Voor de terreinen die grenzen aan een provinciegrens, zoals het terrein in Balen, dat grenst aan de provincie Limburg, blijkt dat er zware tegenkanting is tegen de uitbreiding. In welke mate hebben de bestendige deputaties bij de selectie gekeken naar het draagvlak over de provinciegrenzen heen?

Mijnheer de minister, hoe wordt dit afgestemd op andere ruimtelijke plannen? Er zijn ook landinrichtingsprojecten. Het Hondapark van Balen grenst bijvoorbeeld aan het landinrichtingsproject Grote Nete, waar wandel- en fietsroutenetwerken worden uitgetekend. Het grenst ook aan een stiltegebied voor de biotoop van de nachtzwaluw en ligt op 400 meter van het habitatgebied van de bovenloop van de Grote Nete. We moeten dus niet enkel afstandsregels van woongebieden in acht nemen, maar ook van natuurgebieden, en zeker Europees beschermde natuurgebieden.

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Ik sluit me aan bij deze vraag. De discussie over deze permanente circuits loopt niet van een leien dakje. Hoe verder van de provincie Limburg een terrein verwijderd is, hoe erger dat wordt. Ooit werd een ruimtelijk en ecologisch afwegingskader goedgekeurd over de nabijheid van bewoning en de mogelijkheid van bundeling met bestaande luidruchtige terreinen zoals wegen en industriegebieden.

Mijnheer de minister, wordt dat kader nog steeds aangehouden voor de beoordeling van terreinen? Het terrein van Balen zou niet conform het afwegingskader zijn. Denkt u eraan om de provincies waar minder behoefte is aan dat soort terreinen, te compenseren, en extra terreinen te plannen in andere provincies? Denkt u eraan om dergelijke terreinen te plannen in industriezones? In havengebieden zou dat goed kunnen tussen verstoorde en luidruchtige activiteiten. Werd er ook beslist over een uitdoofscenario voor terreinen die niet in dat kader passen, voor terreinen die vandaag zonder of met een gedeeltelijke vergunning werken?

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Mevrouw Demeulenaere en ik hebben op 17 maart 2005 minister Anciaux over dit onderwerp onderzocht. De vorige Vlaamse Regering heeft in 2002 een spreidingsplan en een zoekzonekaart uitgewerkt met inbegrip van een afwegingskader, om voor lawaaierige sportdisciplines voldoende ruimtelijke ontwikkelingsmogelijkheden te creëren. Dat gebeurde met het oog op het realiseren van permanente en multifunctionele omlopen met trainingsfaciliteiten.

Mijnheer de minister, ik vroeg aan minister Anciaux hoever het stond met de ingediende voorstellen van locaties voor permanente omlopen en welke procedure uw kabinet en dat van minister Anciaux moesten volgen. Minister Anciaux antwoordde dat de Vlaamse Regering in haar vergadering van 4 februari 2005 een beslissing heeft goedgekeurd om de procedures die kunnen leiden tot de selectie van multifunctionele terreinen voor lawaaierige sporten terug op de sporen te krijgen. Dit voorstel werd ingediend door minister Anciaux en uzelf.

Het komt er dus op neer dat de Vlaamse Regering alle Vlaamse provincies opnieuw verzoekt om binnen de 2 maanden, vanaf begin april 2005, voorstellen voor locaties voor permanente omlopen met trainingsfaciliteiten in te dienen bij minister Anciaux of de reeds ingediende voorstellen te bevestigen. De provincies moesten 2 locaties meer voorstellen dan maximaal werd gepland in de afgesproken spreidingstabel.

De vijf Vlaamse provincies zouden momenteel gelijkaardige en gelijkwaardige dossiers ingediend moeten hebben. Mijnheer de minister, hebben alle provincies de nodige voorstellen voor die locaties ingediend en wat is het resultaat? Hebben reeds voorgestelde omlopen al een positief advies gekregen?

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Ik sluit me graag aan bij de vraag om uitleg. Als we voor de motorsport terreinen aanduiden, moeten we rekening houden met hinder voor woongebieden, mobiliteit, natuur, maar ook voor economie. We kunnen zeker geen arbeidsplaatsen verloren laten gaan. Als we een terrein hebben dat daaraan beantwoordt, zullen we veel mensen plezieren. Motorcrossliefhebbers,

Callens

maar ook kleiduifschieters, moeten zich nu verplaatsen naar Frankrijk. Voor sommige mensen is dat heel ver van hun woonplaats.

Ik wil ook de nadruk leggen op de polyvalentie. Als we zo'n terrein vinden, is het belangrijk dat het kan worden gebruikt voor verschillende sporten.

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: De Vlaamse Regering heeft op 4 februari 2005 beslist dat minister Anciaux en ikzelf de Vlaamse provincies zouden verzoeken voorstellen te formuleren voor locaties voor permanente terreinen met trainingsfaciliteiten voor luidruchtige sporten. Hierbij werd gevraagd om per provincie twee extra locaties voor te stellen om een voldoende breed aanbod te hebben om te selecteren.

In de regeringsbeslissing staat uitdrukkelijk: 'met dien verstande dat wordt gevraagd per provincie twee locaties meer voor te stellen dan maximaal voorzien in de afgesproken spreidingstabel en bij de voorstellen een advies te voegen van het college van burgemeester en schepenen met betrekking tot de wenselijkheid van het te realiseren terrein op het grondgebied van haar gemeente'.

Als de Vlaamse Regering de provincies vraagt om terreinen voor te stellen en in de beslissing stelt dat de burgemeester en schepenen zich moeten uitspreken over de wenselijkheid, dan proberen we alle mogelijke voorzorgen te treffen om na te gaan of er een maatschappelijk draagvlak is.

Alle provincies hebben intussen voorstellen ingediend bij minister Anciaux. Op initiatief van minister Anciaux worden deze dossiers momenteel verder behandeld, wat impliceert dat de voorstellen worden gescreend door een technische werkgroep, die voor het eerst is samengekomen op 22 juni 2005, waarna ze worden besproken op een interkabinettenwerkgroep met het oog op verdere besluitvorming door de Vlaamse Regering.

Het voorwerp van deze vraag betreft dus een gelegenheid die logischerwijze onder de bevoegdheid ressorteert van de minister van Sport. Nadat

de selectie is gebeurd, spreekt het voor zich dat hij en ik zullen nagaan of dit ruimtelijk mogelijk is.

De verantwoordelijkheid om voldoende overleg te organiseren met de grondeigenaars en de besturen ligt in de eerste plaats bij de provincie die de desbetreffende locaties heeft voorgesteld. Als minister Anciaux aan de deputaties vraagt om terreinen voor te stellen, dan zullen ze nagaan of die lawaaierige sporten daar al of niet kunnen worden gerealiseerd. Het afwegingskader blijft een beslissing van de Vlaamse Regering van 19 juli 2002.

Het RSV voorziet enkel in ontwikkelingsperspectieven voor activiteiten die gebruik maken van het buitengebied, maar er niet de structurende activiteiten, zoals landbouw, natuur, bos, wonen en werken, uitmaken. Aldus zijn er in het RSV ontwikkelingsperspectieven uitgewerkt voor recreatie en toerisme, gemeenschaps- en nutsvoorzieningen, zoals afvalbeheer, waterzuivering, drinkwater- en energievoorziening, waterwinning en ontginning. In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen zijn er vandaag geen concrete locaties gepland voor die sporten, wat logisch is daar dit niet de finaliteit is van het RSV.

Dit geldt evenzeer voor de provinciale structuurplannen die in de eerste plaats afwegingselementen bevatten voor de lawaaismporten en bijgevolg dus evenmin gericht zijn op het aanduiden van concrete locaties. Enerzijds impliceert dit dat het in principe niet nodig zal zijn af te wijken van de structuurplannen. Anderzijds zullen de afwegingselementen die op provinciaal en Vlaams niveau zijn bepaald, toelaten de ingediende voorstellen te screenen en de uiteindelijk geselecteerde locaties terdege te motiveren. Het zal dus niet nodig zijn om het RSV aan te passen nadat locaties werden aangeduid. Het RSV biedt een voldoende ruim kader om tot afweging over te gaan.

Op basis van de uiteindelijk geselecteerde terreinen zal minister Anciaux me vragen om te overwegen om provinciale of gewestelijke RUP's op te stellen.

Inzake uw vraag over de timing moet ik opnieuw verwijzen naar minister Anciaux, die bij monde van minister Van Brempt op 2 juni 2005 in de commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media uitdrukkelijk op die vraag heeft geantwoord. Het voornaamste is dat de werkzaamheden resoluut

Van Mechelen

worden voortgezet. De technische werkgroep heeft een eerste keer vergaderd op 22 juni 2005. Het is belangrijk om in dit dossier een beslissing te nemen. In Vlaanderen wonen er nogal wat wereldkampioenen motorsport. Het is dus nodig om duidelijkheid te creëren over de trainingsfaciliteiten en omlopen die in aanmerking kunnen komen.

Ik deel de mening van de heer Decaluwe dat de afstand tot woongebieden een belangrijk criterium is bij de afweging van de te selecteren terreinen. Veel mensen gaan graag naar motorcross kijken, maar weinig mensen wonen graag naast een motorcrossterrein. Ik spreek uit ervaring.

De beslissing van de Vlaamse Regering van 19 juli 2002 verwijst expliciet naar de zogenaamde 'zoekzonekaart voor gemotoriseerde sporten', die onder meer dient te worden gehanteerd als selectiecriterium. In deze 'zoekzonekaart' is een afstand van 500 meter opgenomen ten opzichte van een woongebied met landelijk karakter.

Mijnheer Martens, bij mijn weten zijn er geen bepalingen over de afstand tot natuurgebieden, maar ik denk dat het Natuurdecreet soelaas kan bieden.

Ten opzichte van individuele woningen geldt het criterium van een minimale afstand van 75 meter. Dat is inderdaad minimaal. Vermits de Vlarem-reglementering in rekening wordt gebracht, geldt in elk geval een verbod voor klasse 1-inrichtingen op minder dan 500 meter van een woongebied. Vermits deze regel niet geldt voor woongebieden met landelijk karakter, is diezelfde afstand wel opgenomen in de criteria voor de zoekzonekaart. We hebben in de zoekzonekaarten de regel voor de afstand tot woongebieden ook geïmplementeerd voor woongebieden met landelijk karakter.

De sportbonden werden betrokken bij het overleg dat geresulteerd heeft in de beslissing van de Vlaamse Regering van 19 juli 2002. Ik kan u verzekeren dat ze vragende partij zijn. Specifiek met betrekking tot de motorsportfederatie werd het overleg georganiseerd via een interdepartementale werkgroep waarvan twee motorsportfederaties, de Federatie voor Amateur Motorrijders en de

Vlaamse Motorrijdersbond van België, deel uitmaken.

Abstractie makend van de werkzaamheden van de werkgroep sluit ik verder overleg met de motorsportfederatie, maar ook met de kleischuttersfederatie en andere, geenszins uit. Veel van die federaties vragen met aandrang om een regeling te krijgen via een provinciaal of gewestelijk RUP. Ze vragen zich immers af waar in godsnaam in Vlaanderen ze hun activiteiten nog mogen uitoefenen.

Zoals dat voor heel veel beleidsdomeinen het geval is, is een andere minister de trekkende minister. In dit geval gaat het om de minister van Sport. Uw nederige dienaar is dan de notaris-uitvoerder die erover waakt dat een en ander gebeurt volgens de klassieke spelregels van de ruimtelijke ordening.

Voor wat de site van Balen betreft, verwijs ik naar mijn antwoord op de schriftelijke vraag van de heer Sannen. Het werd inmiddels gepubliceerd.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, eerst kreeg ik de indruk dat u me wou vertellen dat u met de hele zaak absoluut niets te maken hebt. Uit de rest van uw antwoord heb ik begrepen dat mijn indruk niet klopte. Ik ben me ervan bewust dat de minister van Sport de trekker is, maar ik begrijp niet hoe het kan dat provinciebesturen voorstellen doen die in strijd zijn met wat u hebt uiteengezet. De afstandsregels moeten worden gerespecteerd. Er worden zelfs zones voorgesteld waarvoor exploitatievergunningen werden gegeven. Hoe kan het dat dergelijke voorstellen van locaties die niet haalbaar zijn, toch circuleren?

Minister Dirk Van Mechelen: Om die reden heb ik twee extra locaties gevraagd.

De heer Carl Decaluwe: Alles moet dus worden bekeken binnen de zogenaamde atlas van de zoekzones. U bent het ook met me eens dat terreinen met een exploitatievergunning voor 15 jaar uitgesloten moeten worden. Kunt u tijdens de interkabinettenwerkgroep beslissen welke voorstellen niet langer bespreekbaar zijn? Nu blijft de onrust onder de mensen groeien.

Decaluwe

U hebt in elk geval enige duidelijkheid verschaft met uw antwoord. Ik dank u daarvoor.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer Decaluwe, voor de gemotoriseerde sportterreinen geldt dat er heel wat procedures moeten worden doorlopen na een aankondiging. Minister Peeters heeft me deze week een brief geschreven met de vraag om een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan op te starten voor een tweede brug in Temse. Ik zal antwoorden dat dat ondertussen is gebeurd, dat de minister van Ruimtelijke Ordening ingaat op de vraag van de minister van Openbare Werken, maar dat hij aan de minister van Leefmilieu vraagt om te onderzoeken of er een plan-MER of project-MER nodig is. Dergelijke aanpassingen vergen dermate belangrijke besluitvormingsprocessen dat een bevoegde vakminister wel een initiatief kan nemen, maar dat hij zich er ook bewust van moet zijn dat een brug of een weg of een motorsportterrein niet zomaar in het niets wordt aangelegd. Iedereen moet zich houden aan de ruimtelijke spelregels.

Gelet op het lawaaierige karakter van motorsportterreinen hebben we beslist om de afstand van 500 meter tot een woonzone in acht te nemen. De minimale afstand tot een individuele woning bedraagt 75 meter. Ik denk echter dat we niet anders zullen kunnen dan woningen op zo'n korte afstand te onteigenen.

Ik steun de trekkende minister en ik ben bereid om de processen te volgen, maar ik sta ook achter overleg en consensus. U vraagt hoe het mogelijk is dat een bestendige deputatie gebieden voorstelt waarvan we bij voorbaat weten dat ze niet in aanmerking komen. Van de provincie Antwerpen heb ik voorstellen gekregen waarover gemeentebesturen me zijn komen vertellen dat ze onaanvaardbaar zijn. Daarom bepaalt de nieuwe beslissing van de Vlaamse Regering dat er ook een advies moet zijn van het betrokken college van burgemeester en schepenen. Natuurlijk moeten we de knoop eens doorhakken en zullen we een aantal terreinen aanduiden, maar met respect voor alle spelregels.

Het is inderdaad de bedoeling dat de terreinen multifunctioneel zijn. Als we een terrein vinden,

moet het worden gebruikt voor zo veel mogelijk lawaaierige sporten.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het lijkt me nuttig om de bijkomende locaties op te vragen bij de bestendige deputatie. Het is ook een goede zaak dat aan de colleges van burgemeester en schepenen om advies wordt gevraagd. Ik zou aanraden om ook de omliggende besturen bij de zaak te betrekken, want veel van dergelijke terreinen bevinden zich op een gemeente- of provinciegrens.

Het Natuurdecreet bepaalt inderdaad dat er ten aanzien van een aantal Europees beschermde natuurgebieden eerst een passende beoordeling moet worden gemaakt. Het zou natuurlijk spijtig zijn als de passende beoordeling helemaal op het einde van de besluitvormingsprocedure komt, want daardoor kunnen de enkele nog overblijvende geselecteerde terreinen per provincie nog afvallen. Dit soort beoordelingen moet heel vroeg in de besluitvorming worden opgenomen, op een ogenblik dat er nog kan worden gekozen tussen meerdere locaties en sites. Zo kunnen we voorkomen dat er finaal geen enkel motorcrossterrein overblijft. De verschillende bevoegde ministers zouden daartoe in een vroeg stadium bijeen moeten komen om te overleggen.

Minister Dirk Van Mechelen: Ik ben het daar volledig mee eens. Als dat niet gebeurt, komen we immers sowieso bij de Raad van State uit.

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik vind het toch vreemd dat u stelt dat het om een dossier van de minister van Sport gaat en dat u enkel nagaat of het voorgestelde plaatje past in het verhaal.

Helemaal in het begin werd een beslissing genomen waarbij onmiddellijk en formeel drie ministers waren betrokken. Het was wellicht een zeldzame keer.

Minister Dirk Van Mechelen: Voor alle duidelijkheid: de administratie afdeling Ruimtelijke Planning (ARP) maakt deel uit van de technische werkgroep.

Van Mechelen

U kunt mij natuurlijk morgen interpellieren over openbare werken, over jeugd of over sport, want ruimtelijke ordening heeft met alles te maken. Ik blijf beschikbaar voor de commissie.

De heer Rudi Daems: U antwoordde dat u zich zult houden aan het afwegingskader. Dat wil zeggen dat terreinen die er om een of andere reden niet in passen, niet zullen worden behouden. Ik weet dat de provincie Antwerpen geen extra locaties heeft voorgesteld. Ik zie knelpunten ontstaan bij een aantal voorstellen die de provincie wel heeft gedaan.

U hebt niet geantwoord op mijn vraag over het shoppen tussen provincies. Wordt daarover gepraat? Kan het dat terreinen worden overgeheveld van bijvoorbeeld West-Vlaanderen naar Oost-Vlaanderen? Ik merk dat het enthousiasme van de provincies voor de opmaak van een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan niet altijd even groot is. Bovendien vertelde u dat er ofwel een gewestelijk ofwel een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan wordt gemaakt. Oorspronkelijk was het toch de bedoeling om te werken via een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan?

Ik heb evenmin antwoord gekregen op mijn vragen naar het onderzoeken van mogelijke locaties in industrie- en havengebieden en over het uitdoofscenario.

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Het is een beslissing van 2002. Ik wil eindelijk een aantal terreinen aanduiden en operationaliseren. Of er dat 4 of 1 per provincie is, maakt niet uit. We voeren uit wat haalbaar is.

De minister van Sport moet afwegen waar de behoefte het grootst is. Als die in Limburg groter is dan in Antwerpen, en er kan in Limburg een terrein meer, en in Antwerpen een terrein minder komen, so what?

De heer Rudi Daems: Die afweging is net gebeurd op basis van een behoefteonderzoek. Volgens dat onderzoek komt er een bepaald aantal terreinen

in Limburg en een ander aantal in West-Vlaanderen.

Minister Dirk Van Mechelen: Het gaat over 3 tot 4 terreinen. Als er 2 terreinen zijn in Antwerpen en 4 in Limburg, dan heb ik daar geen probleem mee.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: De heren Martens en Daems hebben gelijk. Als we de discussie aan de gang houden, dan zou het kunnen dat we over enkele jaren geen enkel terrein hebben. Als er 1 terrein is dat past, wacht dan niet tot u alle andere terreinen hebt bestudeerd. Keur het terrein goed, dan hebt u al de mensen gered die anders naar Frankrijk moeten. Dat zal dan een voorbeeld zijn waarnaar u kunt kijken om na te gaan of het wel functioneert.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *De heer Karlos Callens treedt als voorzitter op.*

Vraag om uitleg van mevrouw Joke Schauvliege tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de jeugdverblijven en jeugdkampeerterreinen

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Schauvliege tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de jeugdverblijven en jeugdkampeerterreinen.

Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Deze zomer zullen weer honderdduizenden jongeren op kamp vertrekken. Het jeugdtoerisme zit in de lift. Het gaat dan over jeugdverblijfscentra, kampeerterreinen en soms jeugdlokalen. In Vlaanderen blijkt er op dat vlak een schaarste te bestaan. Jeugdbewegingen moeten steeds vroeger op zoek gaan naar een kampplaats. Elk jaar worden plaatsen opgedoekt of stoppen uitbaters. Dat is jammer, want voor de jeugdwerking is op kamp gaan het hoogtepunt van het jaar.

Schauvlieg

Van de bestaande jeugdverblijfscentra, jeugdlokalen en kampplaatsen blijkt 45 percent zonevreed te zijn. In een omzendbrief van 22 september 1998 heeft de toenmalige minister gevraagd om dit planologisch op te lossen via een sectoraal BPA. Dat blijkt op veel plaatsen niet gebeurd te zijn.

Voor inplanting van nieuwe jeugdverblijven en kampplaatsen is er weinig ruimte. Vaak kan dat alleen in woon- of recreatiegebied of verblijfsrecreatie. De provinciale structuurplannen geven aan dat enkel Limburg en West-Vlaanderen een eigen visie hebben ontwikkeld inzake jeugdtoerisme en -infrastructuur. Dat is heel weinig.

Bovendien spelen omgevingsfactoren een belangrijke rol. Bos, natuur en zwemvijvers in de omgeving van een kampplaats of jeugdverblijf zijn een meerwaarde. Als we kampplaatsen alleen in woongebieden plaatsen, dan krijgt de jeugd weinig kans om in de natuur op ontdekking te gaan. Kampplaatsen verdwijnen en jeugdbewegingen hebben moeite om die te vinden. Om in aanmerking te komen voor subsidies, moet men trouwens een geldige vergunning hebben.

Mijnheer de minister, wat is de stand van zaken met betrekking tot zonevreedde jeugdinfrastructuur en jeugdkampplaatsen? Hebt u een zicht op de sectorale BPA's die zijn goedgekeurd? Is er momenteel voldoende duidelijkheid en rechtszekerheid voor zonevreedde jeugdinfrastructuur en jeugdkampplaatsen? Hoeveel ruimte is er nog voorhanden voor nieuwe inplanting van jeugdverblijven? Volstaat dit? Werd in het RSV voldoende visie ontwikkeld op jeugdverblijfstoerisme? Over welke instrumenten beschikt u om die problemen op te lossen? Hebt u hierover reeds overleg gepleegd met de minister van Jeugd en de minister van Toerisme? Wat is het resultaat daarvan?

Bij het tot stand komen van structuurplannen wordt de jeugdsector heel weinig betrokken. Op welke manier kan de jeugdsector meer worden betrokken bij de verschillende planningsprocessen?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Als gewezen scoutsleider is het probleem mij niet onbekend.

Ik verwijs naar het debat in deze commissie, dat heeft geleid tot de resolutie van 14 december 2000, die was ondertekend door de heren Coens, Wille, Tobback en Lauwers en mevrouw Vertriest. We hebben toen voor het eerst de discussie gevoerd over jeugd, kinderen en ruimtelijke ordening. Dat heeft geleid tot veel overleg, dat we zelf op gang hebben gebracht.

Het thema van de jeugdinfrastructuur, waaronder de jeugdverblijven en de jeugdkampeerterrinen, werd op dit overleg meermaals besproken. Ook andere thema's die kinderen en jongeren aangehen, kwamen daarbij aan bod. Zo is tijdens dit overleg het probleem van het medegebruik van de publieke ruimte herhaaldelijk aan bod gekomen.

In toepassing van het subsidiariteitsprincipe spreekt het voor zich dat de problematiek inzake jeugdinfrastructuur in essentie een oplossing behoeft op het lokale niveau, en niet op het niveau van het Vlaamse Gewest. Het behoort immers tot de bevoegdheid en de autonomie van de gemeente de woon- en leefstructuur en het lokale ruimtelijk beleid inzake recreatie uit te werken. De bevoegdheid van het Vlaamse Gewest beperkt zich tot de toets aan de opties van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. We hebben ook een verantwoordelijkheid tot sensibilisering van de lokale besturen om zich deze problemen aan te trekken.

Er bestaat geen inventaris inzake jeugdinfrastructuur bij Ruimtelijke Ordening. In het kader van de subsidiariteit is dit geen taak voor de administratie. Het lijkt me verstandig dat bijvoorbeeld jeugdinfrastructuur wordt geïnventariseerd binnen Toerisme Vlaanderen of bij de afdeling Jeugd en Sport van minister Anciaux, of in overleg met beide. Daarover bestaat wel wat informatie. Ik verwijs naar de bestaande erkenningsprocedures en vooral de subsidiëringmogelijkheden in functie van 'Toerisme voor Allen' en van jeugdverblijfscentra. Het moet mogelijk zijn om dit in databanken op te nemen, conform het Centraal Referentie Adressen Bestand van het OC GIS-Vlaanderen. Daar is een koppeling met de digitaal beschikbare plannen mogelijk.

Een gebouw, een infrastructuur of het gebruik ervan is zonevreed indien de oprichting, de aanleg of het gebruik ervan niet in overeenstemming is met de op betreffende locatie van toepassing zijnde verordenende bestemmingsvoorschriften

Van Mechelen

inherent aan de plannen van aanleg. Abstractie makend van de geldende bestemming en de bijhorende stedenbouwkundige voorschriften is het belangrijk te weten of het gebouw of de infrastructuur al dan niet vergund is. Ik probeer een onderscheid te maken tussen niet-vergunde gebouwen en vergunde gebouwen die zonevreemd zijn. Tot mijn grote spijt zijn er nogal wat jeugd- en sportlokalen in de sector van de recreatie die zonevreemd en ook niet vergund zijn. Bij regularisatieoperaties stelt dit ons voor nogal wat problemen en heisa met lokale besturen.

Voor zover er geen gebouw of infrastructuur is aangelegd en de grond gewoonlijk gebruikt wordt voor de functie zoals voorzien op een verordenend plan is er sprake van toelaatbaar recreatief medegebruik. Dat gaat over een tentenkamp met tijdelijke faciliteiten in een zonevreemde bestemming voor recreatie. In Vlaanderen is dat geregeld met het decreet dat ondertussen is goedgekeurd op 22 april 2005.

Voor de zonevreemde infrastructuur waarvoor de notie van medegebruik niet geldt, kan de gemeente een BPA opstellen. Dat gebeurt in het kader van de omzendbrief RO 98/05 betreffende het bijzonder plan van aanleg voor zonevreemde terreinen en gebouwen voor sport-, recreatie- en jeugdactiviteiten. Daarin worden alle modaliteiten bepaald om een dergelijk BPA tot stand te brengen.

Het is duidelijk dat het niet mogelijk en niet zinvol is om vanuit Ruimtelijke Ordening een maximale ruimte-inname voor jeugdverblijfscentra en jeugdkampterreinen vast te leggen. Op een of andere manier kan worden uitgerekend wat de beschikbare voorraad is, zoals we dat hebben gedaan voor motorcross- en golfterreinen. De tijdelijke terreinen zijn definitief geregeld door het decreet recreatief medegebruik. De permanente terreinen moeten worden geregeld door de gemeenten en de provincies. De provincies West-Vlaanderen, Antwerpen en Limburg zijn bijvoorbeeld heel actief in de recreatie. Voor Oost-Vlaanderen en Vlaams-Brabant kan ik dat niet meteen inschatten.

Het RSV gaat in op de ontwikkelingsmogelijkheden voor toeristisch-recreatieve infrastructuur in het buitengebied. Ik citeer uit bladzijde 416 van de

bijbel van het RSV: 'Het is de bedoeling de ruimtelijke kwaliteit van het buitengebied te garanderen, zonder het functioneren van de structuurbepalende functies van het buitengebied, landbouw, natuur, bos, wonen en werken aan te tasten. Op deze wijze blijft het buitengebied gevrijwaard voor haar structuurbepalende functies en wordt versnippering door bebouwing en toeristisch-recreatieve infrastructuren tegengegaan. Een aantal verzorgende activiteiten, zoals een kwaliteitsvol logiesaanbod, wordt hierbij het best geconcentreerd in de kernen van het buitengebied.'

Het RSV gaat ervan uit dat de kernen de beste uitgangspunten zijn voor het verkennen van het buitengebied. In mijn gemeente is een schitterend chirolokaal dat grenst aan het gemeentepark. We zijn nu een nieuw scoutslokaal aan het bouwen in een speelbos, waarvan we via een BPA het gewestplan hebben moeten invullen. Op lokaal niveau zijn er nogal wat mogelijkheden om planningsinitiatieven te nemen en goed te keuren. Het is heel belangrijk dat gemeentebesturen heel veel aandacht besteden aan jeugdinfrastructuur bij het tot stand komen van de GRUP's of bij het opstellen van sectorale BPA's.

Vandaag zijn er 40 BPA's in toepassing van de omzendbrief RO 98/05 goedgekeurd. In 7 gemeenten werd door de gemeenteraad een dergelijk BPA definitief vastgesteld en ter beslissing overgemaakt. 41 andere gemeenten zijn met de opmaak van een dergelijk BPA gestart. De gemeenten die het goed menen met hun jeugdinfrastructuur en met hun jeugdbewegingen, zorgen voor sectorale BPA's. Ik heb daar in mijn gemeente voor gezorgd. Het gaat als vanzelf om een dergelijk BPA uit te werken en goed te keuren. Het vergt alleen politieke aandacht om eraan te beginnen.

Het is belangrijk dat we de gemeenten sensibiliseren. Als antwoord op de resolutie van 2000 inzake jeugdinfrastructuur en aandacht voor kinderen en jongeren, proberen we om gemeenten maximaal te stimuleren om bij de gewestelijke ruimtelijke structuurplannen in contact te treden met een jeugdraad en een gezinsraad om te overleggen over de ruimtelijke behoeften van die sector.

De heer Daems wees er bij de vorige vraag op dat motorcrossterreinen via provinciale ruimtelijke structuurplannen moeten gebeuren. Het spreekt vanzelf dat als er in de buurt wordt gekomen

Van Mechelen

van belangrijke natuurgebieden of VEN-waardige gebieden, er altijd moet worden gewerkt via gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen. De planafweging moet dan immers op een hoger niveau gebeuren.

Minister Anciaux stelt in zijn nota 'Op kamp gaan' dat het jeugdbeleid een integrale benadering behoeft. Hij voorziet hiervoor in overleg met andere beleidsvelden. Naar verluidt maakt de afdeling Jeugd en Sport momenteel werk van de voorbereiding van het Jeugdbeleidsplan dat tegen het einde van dit jaar aan dit parlement wordt voorgelegd. Mijn administratie heeft me gemeld dat de minister van Jeugd op korte termijn de bedoeling heeft om zijn collega-ministers te contacteren. Het thema staat dus op de agenda. Het spreekt vanzelf dat ik dat moment zal aangrijpen om de problematiek van de jeugdinfrastructuur te bespreken.

Inmiddels heb ik het initiatief genomen om de jeugdsector te betrekken bij de opmaak van het RSV 2020. Een aantal mensen die in die sector actief zijn, zijn bijzonder goed op de hoogte van de ruimtelijke planning. We kunnen hier werkelijk naar een win-winsituatie gaan. In het bijzonder zullen we het 'Platform Groene Ruimte' van het Steunpunt Jeugd op de hoogte houden van de voortgang van de processen in de verschillende buitengebiedregio's. We beschouwen de jeugd dus als een medegebruiker en als een partner in het planningsproces.

In mijn gemeente heb ik voor één BPA verschrikkelijke herrie gehad met een bepaalde partij, omdat we in een speelbos een jeugdlokaal wilden bouwen. Ondertussen beseft gelukkig iedereen dat de jeugd er niet is om bossen te vernietigen, maar dat de jeugd de eerste is om bossen mee te beschermen en te onderhouden.

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. De resolutie van 2000 was me al bekend. De problemen worden er wel in benoemd, maar echte oplossingen worden niet aangereikt.

Ik hoor u graag verwijzen naar de gemeentelijke autonomie. We stellen echter vast dat gemeenten niet altijd geneigd zijn om echt iets te doen aan jeugdverblijfscentra of -infrastructuur. Het klopt dat een gemeente graag zorgt voor een jeugdlokaal waar de eigen jeugd iets aan heeft. De gemeenten staan echter niet te springen om een sectoraal BPA op te maken voor een jeugdverblijfsplaats, want daar komt jeugd van heel Vlaanderen naartoe. Gemeenten zijn niet geneigd om prioriteit te geven aan jeugdverblijfscentra, en zo ontstaat er een schaarste.

Hetzelfde geldt voor de provincies. U zei zelf dat enkel in West-Vlaanderen en in Limburg specifiek iets werd gedaan voor het jeugdtoerisme.

Hetzelfde geldt trouwens ook voor het RSV. Daarin wordt wel algemeen gesproken over recreatie en toerisme, maar aan de recreatie en het toerisme door de jeugd wordt heel weinig aandacht besteed.

Ik ben blij dat u van plan bent om de zaken van nabij op te volgen en dat u mijn bekommernissen deelt.

Minister Dirk Van Mechelen: Het is inderdaad heel belangrijk dat de provincies de coördinerende rol op zich nemen. Dat is logisch in het licht van de subsidiariteit. West-Vlaanderen en Limburg zijn heel actief op dit vlak, want die provincies zien in het toerisme ook een economische opportuniteit. Bij mijn weten werkt ook de provincie Antwerpen hieraan. Misschien is het nuttig dat we een schrijven richten tot de bestendige deputaties waarin we hun bijzondere aandacht voor de kwestie vragen. Het essentiële probleem is dat de ruimtebalans met betrekking tot recreatie zo goed als uitgeput is. In het kader van het RSV 2020 moeten we onderzoeken welke ruimte we kunnen reserveren. We moeten daarbij geen minimum of maximum bepalen, maar we moeten zorgen voor voldoende ruimte voor de aanleg van dergelijke terreinen.

Mevrouw Joke Schauvliege: We merken dat bij toerisme en recreatie meer aandacht wordt besteed aan zaken die meer opbrengen. Op het platteland zal men een gastenkamer voor een gezin verkiezen boven een kampplaats voor de jeugd, want daaraan valt minder te verdienen. Op die manier komt het toerisme door jeugdbewegingen en -verenigin-

Schauvliege

gen echt in het gedrang. Misschien moet worden gedacht aan een opsplitsing tussen jeugdtoerisme en ander toerisme.

De heer Karlos Callens: De minister maakte er allusie op dat de minister van Jeugd aan deze zaak werkt. Alle gemeenten die een jeugdwerkbeleidsplan opstellen en dus centen ontvangen van de Vlaamse Gemeenschap, moeten sinds vorig jaar ook een inventaris opstellen van hun lokalen en kampen. Ik raad u aan om de bevoegde minister te vragen welke reacties hij al heeft gekregen van de gemeenten.

Minister Dirk Van Mechelen: Mevrouw Schauvliege, ik weet niet of u beschikt over de tekst 'Op kamp gaan'? Daarin staat als een van de strategische en operationele doelstellingen ingeschreven: 'De Vlaamse overheid stimuleert en ondersteunt een groei en het kwalitatieve aanbod van verblijfsmogelijkheden waarbij kwantiteit en diversiteit van dit aanbod beantwoorden aan de hedendaagse en toekomstige behoefte van jeugd en jeugdwerk.' Aan de bespreking van deze nota zullen andermaal ruimtelijke consequenties worden verbonden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de terminologieën gebruikt bij opmaak van de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen door externe studiebureaus

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Rombouts tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de terminologieën gebruikt bij opmaak van de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen door externe studiebureaus.

Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag gaat in feite over

de gebruikte terminologie. Schepenen uit diverse gemeenten hebben me gecontacteerd met vragen over de verschillende terminologieën die worden gebruikt bij de opmaak van structuurplannen.

Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen werd definitief goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 23 september 1997. Volgens het subsidiariteitsbeginsel worden er op drie beleidsniveaus structuurplannen opgemaakt. Voor de opmaak van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan richt men zich op de ruimtelijke structuurplannen van het gewestelijke en het provinciale niveau. De opmaak van deze plannen blijkt voor de gemeenten niet altijd van een leien dakje te lopen.

De nodige vakkennis en deskundigheid zijn immers vereist om de opmaak tot een goed einde te brengen. Vaak beschikken de gemeenten daar niet over, waardoor er een beroep wordt gedaan op een externe instantie of een studiebureau. De studiebureaus die hiervoor worden aangeduid, klaren de klus meestal op korte termijn doordat ze over de nodige knowhow beschikken.

Weliswaar komen er daarna nog een aantal inspraakrondes, gevolgd door de uiteindelijke beslissing van de gemeenteraad. Dat op zich is geen simpele taak. De gemeenteraadsleden en de burgers krijgen niet alleen te maken met zeer omvangrijke adviesverslagen, maar worden daarenboven geconfronteerd met begrippen die als het ware uit de lucht komen vallen.

Zo worden bijvoorbeeld 'verwevingsgebieden' weergegeven in de bindende bepalingen van het RSV, maar wat ze precies inhouden voor de toekomst van een gebied, is nog maar de vraag. Andere begrippen zoals 'bovenlokale recreatieve clusters' zijn niet terug te vinden in het RSV, en in het gemeentelijk of provinciaal ruimtelijk structuurplan wordt er hoogstens een zeer summere verklaring voor gegeven. Zo las ik het volgende: 'Bovenlokale recreatieve clusters zijn opgebouwd uit bovenlokale recreatiepolen met mogelijk aanvullend lokale recreatieclusters. Voor elk van de onderdelen is in eerste instantie het beleid voor de betreffende recreatiepool van belang.' Ik neem mijn hoed af voor wie dat begrijpt. Het is al moeilijk om het geheel te vatten, laat staan dat men er de juiste conclusies uit kan destilleren.

Blijkbaar hebben studiebureaus voor de gehele visievorming of ruimtelijke planning verschillende

Rombouts

terminologieën moeten invoeren. Dit veroorzaakt vele onduidelijkheden. Bij een evenwichtige oefening als een ruimtelijke planning kan volgens mij enkel duidelijkheid het proces redden.

Kunt u me bevestigen dat er verwarring kan ontstaan over de verschillende terminologieën? Zo ja, welke oplossingen denkt u naar voren te kunnen schuiven?

Welke gevolgen, maatregelen of invullingen hangen concreet vast aan de verschillende termen? Wat is hun juridische waarde? Kan in een later stadium een definitie opgelegd worden aan deze termen of kan er een juridische waarde aan gegeven worden? Op welke manier en op welk niveau moet dit dan gebeuren?

Hoe kan vermeden worden dat er tegenstrijdigheden ontstaan tussen de verschillende terminologieën en uitvoeringsplannen op de verschillende niveaus?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Rombouts, ik ben het volkomen met u eens dat de structuurplannen op de verschillende niveaus te veel vakjargon bevatten. In die optiek is het voor lokale beleidsverantwoordelijken inderdaad vaak een hele opgave om de inhoud van een voorontwerp of ontwerp correct te kunnen inschatten. Als het voor de beleidsverantwoordelijken al geen evidentie is, dan geldt dat des te meer voor de geïnteresseerde burgers. Bovendien gaat het in veel gevallen over omvangrijke documenten. Het is belangrijk om te streven naar meer transparantie en meer bevattelijkheid. U zult ongetwijfeld in mijn beleidsnota gelezen hebben dat structuurplannen opnieuw strategische documenten moeten worden, met minder tekst en meer visie. We moeten uitleg geven in een Nederlands dat de burger begrijpt.

Zondag was er trouwens een debat tussen vier politici op de regionale televisiezender ATV in het programma 'Wakker op Zondag'. Hugo van 'Nicole en Hugo' zei dat hij eindelijk eens een debat tussen politici heeft gezien dat hij begreep. Dat was een heel mooi compliment. Het bewijst

dat we moeten afstappen van het jargon, van het Wetstraatees dat ook in de structuurplannen opgang maakt.

Aan de andere kant is het natuurlijk zo dat elk vakgebied een eigen terminologie heeft. Bepaalde begrippen zijn ondertussen genoegzaam bekend. Als we het hebben over 'verdichting' dan weet iedereen die een beetje op de hoogte is van ruimtelijke ordening waarover het gaat. Hetzelfde geldt voor 'woonbehoeftestudie', 'woonprogrammatie', 'natuurlijke structuur op Vlaams niveau' en 'economisch knooppunt'. Zo'n vakjargon of terminologie is aanvaardbaar. Wel moeten we de begrippen voldoende definiëren en omschrijven zodat iedereen weet waarover hij praat.

Het valt te overwegen om te werken met een bijgevoegde begrippenlijst. Zo'n lijst kan misschien handig zijn, maar ik zeg nog geen ja of neen. Ik heb ooit met het idee gespeeld om een woordenboek met Vlaamse afkortingen uit te geven. Ik zou er wellicht steenrijk mee zijn geworden. Alleen al de afkortingen van de administraties zijn erg moeilijk. Ik zou graag eens een groep Vlamingen uitdagen om me te vertellen waarvoor LIN staat. Weinigen zullen kunnen antwoorden, maar het gaat wel over een departement waarin 6000 mensen werken. Er is echt nog werk aan de winkel.

Ik steun dus uw uitgangspunt dat het belangrijk is dat de documenten voor eenieder zo leesbaar mogelijk zijn. Dat impliceert het doorvoeren van een degelijke redactie en dat is uiteraard een taakstelling van de overheid die een bepaald plan laat opmaken, gewestelijk, lokaal of provinciaal.

Een eerste stap daartoe betreft vanzelfsprekend het opmaken van het bestek. Het is volgens mij geen overbodige luxe om in een bestek, voor bijvoorbeeld een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, expliciet te laten opnemen dat een grondige redactie gebeurt vanuit het oogpunt van de leesbaarheid. Misschien kunnen we die boodschap verspreiden zodat in het bestek voor het uitbesteden van een ruimtelijk uitvoeringsplan wordt opgenomen dat in de teksten die klaar zijn, niet alleen een planologische, maar ook een redactionele correctie moet gebeuren.

Het is belangrijk dat we ook op het gewestelijke niveau tijdens de planningsprocessen aandacht

Van Mechelen

besteden aan het versterken van de leesbaarheid. Desnoods moet begeleidende commentaar worden toegevoegd in een begrippenlijst.

Ik wijs erop dat de verschillende onderdelen van een structuurplan een specifieke juridische waarde hebben. Het is belangrijk om in het licht van de principes van een goede 'legistiek' of wetgevings-techniek, ook daaraan belang te hechten. We moeten werken aan een zekere eenduidigheid. Op Vlaams niveau werken we aan een soort nieuw kadaster van bestemmingsvoorschriften. We hebben met de administratie afgesproken dat we onmiddellijk zouden starten met het aanleggen van een soort databank van alle mogelijke bestemmingsvoorschriften die vandaag in gemeentelijke en provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen aan bod komen. We zullen ze inscannen en verzamelen. Desnoods zullen we erop wijzen dat we proberen om tot een zekere coördinatie te komen inzake de bestemming en de aanduiding van de bestemmingsmogelijkheden, en dat we ook aandacht besteden aan zowel de juridische, de wetgevingstechnische als aan de redactionele kwaliteit.

Met betrekking tot de decretale bepalingen inzake de rechtskracht van de verschillende onderdelen van een ruimtelijk structuurplan, wijs ik erop dat het informatieve gedeelte van een structuurplan geen juridische waarde heeft, dat een overheid slechts om bepaalde specifieke redenen kan afwijken van het richtinggevend gedeelte en dat van de bindende en bekrachtigde bepalingen niet kan worden afgeweken door de overheid.

Structuurplannen hebben, in tegenstelling tot ruimtelijke uitvoeringsplannen, geen verordenende waarde. De wijze waarop tekstgedeelten of bepalingen in een structuurplan doorwerken, hangt af van het deel waarin ze zijn opgenomen. Termen op zich hebben geen juridische waarde: het is de bepaling waarin ze zijn opgenomen die dat heeft. De wetgevingstechnische eisen inzake eenduidigheid en duidelijkheid zijn van groot belang.

Belangrijk is dat de structuurplannen op zichzelf moeten kunnen staan. Het kan dus in principe niet dat in een structuurplan bepaalde termen wordt gebruikt en dat de desbetreffende termen pas in een ander document worden gedefinieerd.

Als definities worden gebruikt in een structuurplan, dan moeten ze in dat plan worden gedefinieerd. Dat betekent dan weer niet dat men geen termen zou mogen gebruiken die bijvoorbeeld op grond van een bepaalde regelgeving een betekenis hebben. Zo bijvoorbeeld wordt er in relevante regelgeving bepaald wat een beschermd monument is. Als dat wordt gebruikt in een ruimtelijk structuurplan, dan moet het niet worden gedefinieerd in dat plan, omdat de term 'beschermd monument' is opgenomen in de decreten over monumenten, landschappen en archeologie.

Een klassieke regel is tevens dat de gehanteerde termen in hun spraakgebruikelijke betekenis moeten worden gelezen. In het andere geval moet de tekst zelf de specifieke interpretatie aangeven. Dit geldt evenzeer voor termen die in wezen geen spraakgebruikelijke betekenis hebben. Termen zoals 'recreatieve polen' of 'recreatieclusters' zullen dus allicht in het desbetreffende structuurplan moeten worden omschreven, of desgevallend in een 'hogere' structuurplan waarnaar het 'lagere' structuurplan zich schikt. Als men die termen gebruikt, omschrijft men ze of verwijst men naar een hoger structuurplan, waarin ze worden omschreven.

Inzake het vermijden van tegenstrijdigheden tussen de verschillende terminologieën en uitvoeringsplannen op de verschillende niveaus verwijs ik naar de artikelen 24 en 31 van het decreet op de Ruimtelijke Ordening. Die bepalen dat provinciale en gemeentelijke structuurplannen zich respectievelijk richten naar het RSV en het desbetreffend provinciaal ruimtelijk structuurplan. Een lager structuurplan richt zich naar de terminologie van een hoger structuurplan en mag daarmee niet in strijd zijn.

In principe mogen in de teksten van de gemeentelijke structuurplannen dus geen passages opgenomen zijn die niet verenigbaar zijn met tekstgedeelten uit 'hogere' ruimtelijke structuurplannen. In dat geval zijn ze van rechtswege vernietigbaar. Inzake ruimtelijke uitvoeringsplannen bestaat er een duidelijke hiërarchie. 'Lagere' plannen kunnen niet afwijken van 'hogere' plannen, wat onder meer is ingegeven door het verordenend karakter van de ruimtelijke uitvoeringsplannen en de zogenaamde hiërarchie van de normen.

Onder impuls van de Vlaamse Regering werkt mijn administratie momenteel aan een zogenaamd

Van Mechelen

typevoorschriftenbesluit. We willen dat klaar hebben in oktober 2005 om ermee naar de Raad van State te stappen. Aldus wordt zowel inhoudelijk als qua voorstellingswijze een zekere vorm van uniformiteit nagestreefd, die de leesbaarheid van verordenende uitvoeringsplannen sterk zal verhogen en aldus een grotere mate van rechtszekerheid biedt. Het typevoorschriftenbesluit zal het KB van 1972 vervangen. We willen daar heel zorgvuldig mee omspringen. De bedoeling is om in een eerste lezing te komen tot typevoorschriftenbesluiten die van toepassing zijn in GRUP's. Daarnaast willen we een inventarisatie maken van typevoorschriften die worden gehanteerd op provinciaal en gemeentelijk niveau. Zo willen we de coördinatie tot stand brengen.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Ik ben verheugd dat u het ermee eens bent dat de onduidelijkheid van onze plannen heel groot is. We moeten daar werk van maken. Definities moeten inderdaad duidelijk worden weergegeven. De definitie die ik heb gelezen, wordt in de structuurplannen weergegeven, maar hoe moeten de mensen daarmee omgaan? Het is daar niet uit af te leiden wat wel of niet met dat gebied kan gebeuren. Welk gevolg moeten de mensen dan geven aan het structuurplan? Hoe kunnen we weten of iets duidelijk genoeg is? Aan de terminologie kan niet meteen een juridische waarde worden gegeven. Anderzijds komen de plannen naar boven als er beslissingen moeten worden genomen. Daarom moet een definitie heel duidelijk zijn.

Mijnheer de minister, u zei dat lagere plannen moeten overeenkomen met wat in de hogere plannen staat. Is het mogelijk dat in lagere plannen opdrachten worden gegeven aan hogere plannen?

Minister Dirk Van Mechelen: Een ruimtelijk structuurplan heeft geen verordenende kracht. Wat bindend is in een structuurplan heeft een zekere rechtskracht, maar de uitvoering gebeurt door ruimtelijke uitvoeringsplannen. Daar moeten we over terminologie waken.

Voortaan worden GRUP's goedgekeurd door de provinciebesturen. De deputatie krijgt daarover een advies van mijn administratie. Dat advies

dient om erop toe te zien dat het GRUP geen bepaling bevat die in strijd is met het RSV. Het is vanzelfsprekend dat een provinciebestuur erop toeziet dat een GRUP geen bepalingen bevat die in strijd zijn met het provinciaal ruimtelijk structuurplan. Zowel in structuurplannen als in uitvoeringsplannen zit een zekere hiërarchie.

De heer Karlos Callens: De studiebureaus geven soms blijk van een grote spitsvondigheid in het bedenken van definities van bepaalde zones, die nergens anders te vinden zijn. 'Woonkorrel' is bijvoorbeeld niet te vinden in het structuurplan.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijn bedoeling met het RSV en met GRUP's en provinciale ruimtelijke structuurplannen en uitvoeringsplannen was ook om een nieuwe planningsdynamiek tot stand te brengen in Vlaanderen en om planologisch gebieden te bestemmen, definiëren en omschrijven, en daardoor het vergunningenbeleid eenduidiger te maken. Een probleem in Vlaanderen is dat we gedurende 50 jaar werken met een vergunningenbeleid dat ad hoc is en waarmee soms aardig werd geïmproviseerd over wat wel of niet kan in een woongebied, zeker na het tot stand komen van de gewestplannen. Het is de bedoeling om in planvoorschriften meer creativiteit en duidelijkheid te scheppen, zodat het vergunningenbeleid veel eenduidiger kan zijn. Het planologisch kader wordt dan misschien complexer, maar het vergunningenbeleid wordt veel consistentier.

Mevrouw Tinne Rombouts: Er mag inderdaad meer dynamiek komen in het planningsproces, maar wat is de waarde daarvan als de definities heel onduidelijk zijn? Het gaat over draagkracht en planning in een evenwichtig proces. Als de definities niet helemaal duidelijk zijn, kan men zich daarover vragen stellen.

Minister Dirk Van Mechelen: Een definitie moet inderdaad eenduidig en transparant zijn. Dat heeft niet alleen te maken met het juridische maar met het redactionele kader. Misschien wordt daaraan te weinig aandacht besteed. Ook hier wordt alweer een nieuwe opdracht voor de minister en zijn administratie geboren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 16.15 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP : Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN : Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

